

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 233.

Elfte Session.

67de Møde.

Mandagen den 19de Mars, Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Justitsministeren: Det Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand har ønsket besvaret troer jeg ikke paa den Maade kan finde sin Afgjørelse her; thi derved maa jo Indholdet af den Fundats, hvorpaa det Davidsefske Legat støtter sig, komme i Betragtning, og med den er jeg for Tiden saa ubekjendt, at jeg ikke kan finde mig foranlediget til at høre mig derom. Det er først under, eller maaskee endogsaa først efter Sagens 3die Behandling i det andet Thing, at den aldeles løselig er bleven omtalt til mig, at der i dette Legats Fundats skulde indeholdes Bestemmelser, som kunde fremkalde Tvivl om, hvorvidt de Paagjældende vilde være tilstrækkelig sikrede ved de Forskrifter, som indeholdes i det foreliggende Lovforslag. Det er imidlertid aabenbart, at naar Spørgsmaalet engang foreligger, vil det blive afgjort i Overeensstemmelse med Indholdet af de Bestemmelser, som vedkommende Fundats indeholder, og det vil derfor nu være ligesaa umuligt for mig som Justitsminister at høre mig med Hensyn til Fortolkningen af Forskrifter, som der ikke for mig har været Anledning til tilstrækkeligt at blive kjendt med, som jeg forudsætter, at det samme vil være Tilfældet med min høitagtede Collega, under hvis Ministerium Legatet henhører; men det er naturligt i sin Orden, at jeg forsaavidt overlader til ham at høre sig desangaaende.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Slutningen af anden Passus af § 2 forekommer mig at indeholde den fornødne Betryggelse i saa Henseende; der staaer nemlig der: „Derfor Guds Bønder befindes ved Fundatser eller andre Dispositioner at være indvovmet færegne Begunstigelser, bliver der fremdeles for den paagjældende Brugers Vedkommende at give en Moderation i Anslagssummen efter Tagationscommissionens Skjønne“. Saaledes som jeg har opfattet Sagen, ville derefter alle de særlige Begunstigelser, som ere overordentlig betydelige netop ved det Davidsefske Guds, komme i Anslag ved fastsættelsen af Skjøbesummen. Hvis derimod de vedkommende Bønder skulde være uvillige til at gaae ind derpaa, skjønner jeg rigtignok ikke rettere, end at de da maae gaae ind under Lovens almindelige Bestemmelser; men det vil jo iøvrigt, som bemærket, komme i Betragtning, naar Loven skal bringes i Anvendelse. Iøvrigt er det, saavidt jeg er indvovet, vistnok efter den ærede Rigsdagsmands eget Forslag, at denne Stiftelse er kommen ind i Loven.

Winther: Jeg skal tillade mig at bemærke, at det just ikke er mig, der har foreslaaet, at dette Guds skulde komme ind under Loven, men jeg har foranlediget, at den anden æret Rigsdagsmand har foreslaaet det. Der var imidlertid, dengang dette skete, tillige i Loven en Bestemmelse om, at det Guds, der i det Hele er Gjenstand for denne Lov, skulde kunne gaae over til fuldkommen Eieendom, og det var navnlig dette, der foranledigede mig